

Til lovforslag nr. L 153. Betænkning afgivet af socialudvalget den 15. maj 1984

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Ændring af reglerne om børns og unges døgnophold uden for eget hjem)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Som bilag til betænkningen er optrykt nogle af de skriftlige spørgsmål og socialministerens svar herpå. Endvidere er optrykt en henvendelse til udvalget fra socialministeren, hvori der redegøres for de byrdefordelmæssige konsekvenser af, at udgiftsbehovskriteriet for andelen af børn af enlige forsørgere forhøjes.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

De danske Plejehjemsforeninger,
Sammenslutningen af sociale Udvalg og
Zlotnik, Gideon, overlæge, speciallæge i
børnepsykiatri, m.fl. medarbejdere inden for børnepsykiatrien.

Der er af socialministeren og et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til bemærkningerne.

Socialministeren har under et samråd understreget, at ændringerne i visitationsreglerne ikke berører kompetencen til at træffe afgørelse om, hvor barnet eller den unge skal anbringes. Kompetencen ligger fortsat hos det sociale udvalg i barnets opholdskommune både ved anbringelse i familiepleje, i institution og andre opholdssteder.

Amtskommunen får ikke del i kompetencen, men skal ved sit socialcenter yde sagkyndig bistand. Socialministeren har i den forbindelse anført, at Amtsrådsforeningen har tilkendegivet stor vilje til fleksibilitet fra amtskommunernes side ved tilrettelæggelsen af samarbejdet omkring visitationen, således

at der sikres en smidig arbejdsgang afpasset efter lokale forhold og anbringelsessagernes karakter. For så vidt angår tilvejebringelse af anbringelsessteder har ministeren således peget på kommunernes adgang til at drive døgninstitutioner efter delegation fra amtskommunen.

Socialministeren har lagt stor vægt på amtskommunernes inddragelse også i det forebyggende og opsøgende arbejde via døgninstitutionerne, således at medarbejderne f.eks. kan lægge en del af deres indsats uden for institutionerne. Der opnås herved en bedre udnyttelse af den værdifulde viden, der gennem årene er opsamlet i institutionerne og hos medarbejderne, en ekspertise som står i fare for at gå tabt med institutionsnedlæggelserne. Døgninstitutionerne vil endvidere som områdeinstitutioner kunne øve en koordinerende indsats i forhold til de forskellige anbringelsesmuligheder og udgøre en slags kraftcentre i lokalområderne.

For så vidt angår forslaget om, at aflåsning om natten af værelser i sikrede afdelinger ikke betragtes som isolation, har ministeren oplyst, at forslaget tager sigte på en hensigtsmæssig anvendelse af institutionens personale og ikke indebærer en automatisk dørlåsning. Der vil blive taget kontakt til Amtsrådsforeningen om medtagelse af foretaget aflåsning på det skema, som indsendes til amtsrådet i anledning af den pågældendes anbringelse i sikret afdeling.

Om de byrdefordelmæssige konsekvenser af den foreslåede finansieringsomlægning på døgnplejeområde, som Amtsrådsforeningen har påpeget, har socialministeren oplyst, at indenrigsministeren i næste folke-

tingssamling har til hensigt at fremsætte et lovforslag om forhøjelse af kriterievægten for »børn af enlige forsørgere« i den amtskommunale udligning til 10 pct., hvilket vil modvirke de bydefordelmæssige konsekvenser og imødekomme Amdrårdsforeningens forslag. Socialministeren har endvidere oplyst, at indenrigsministeren over for ham har givet udtryk for, at hvis der under folketingsbehandlingen af forslaget om de ændrede regler om børns og unges døgnophold uden for eget hjem er almindelig tilslutning til, at den nævnte kriterievægt bør forhøjes, vil indenrigsministeriet kunne udmelde de foreløbigt beregnede generelle tilskud til amtskommunerne i 1985, som om en sådan lovændring var gennemført.

Udvalget har endvidere under behandlingen af lovforslaget lagt vægt på, at amtskommunerne som følge af vedtagelsen af dette lovforslag får forhøjet bloktilskuddet med 316 mill. kr. (1984-niveau) med virkning fra 1. januar 1985.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Med lovforslaget forsøger socialministeren at løse en række problemer, der gennem de seneste år stadig tydeligere har vist sig i forbindelse med børns og unges døgnophold uden for eget hjem. Det har blandt andet vist sig ved, at stadig flere børn bliver anbragt andre steder end på de kendte døgninstitutioner. Det behøver der ikke i sig selv at være noget galt i. Der kan imidlertid være berettiget tvivl om, hvorvidt der ved alle disse anbringelser er blevet valgt et sted, der har været det bedste for de pågældende børn.

Udviklingen har også betydet, at der i stigende grad er blevet nedlagt døgninstitutionspladser. Der er siden 1977 blevet nedlagt ca. 1.000, og det er under udvalgsbehandlingen blevet oplyst, at der er planlagt nedlagt yderligere 800 pladser i løbet af de næste tre år, hvis der ikke gribes ind. Det anser mindretallet for at være en helt utilladelig udvikling, fordi det vil medføre, at den brede vifte af anbringelsesmuligheder vil blive drastisk

indskrænket. Efter mindretallets opfattelse skal der netop være et bredt spekter af anbringelsesmuligheder til stede, når det er nødvendigt at anbringe børn uden for eget hjem. Derved bliver det muligt for de anbringende myndigheder at finde det sted, der passer bedst til barnet, og ikke omvendt, at barnet blot skal passe til det sted, der mere eller mindre tilfældigt er til rådighed.

Det har også vist sig, at der er alvorlige problemer i forbindelse med godkendelse af de alternative anbringelsessteder samt med tilsynet med de børn, der er anbragt. I alt for mange tilfælde er der efter mindretallets opfattelse anbragt børn uden for eget hjem, uden at de anbringende myndigheder i tilstrækkeligt omfang har sikret sig, at de pågældende steder virkelig var velegnede. Samtidig har det løbende tilsyn med barnets ophold ligeledes i flere tilfælde svigtet ganske alvorligt.

Disse problemer forsøger ministeren ved sit lovforslag at løse. Mindretallet nærer alvorlig tvivl om, hvorvidt det er tilstrækkeligt. Det er f.eks. svært at lovgive om, at man skal samarbejde, sådan som ministeren forsøger i forbindelse med kommuners og amtskommuners indbyrdes forhold. Det er også usikkert, om ministerens opstramning af godkendelsesproceduren og tilsynsforpligtelsen vil have en tilstrækkelig virkning.

Imidlertid har mindretallet ikke kunnet finde på noget bedre end det, ministeren foreslår, hvorfor mindretallet vil støtte lovforslaget. Mindretallet forbeholder sig imidlertid ret til at vende tilbage til sagen, hvis den kommende lov ikke løser de omtalte problemer. Undtagelsesvis vil mindretallet medvirke til at give socialministeren en bemyndigelse. I dette tilfælde drejer det sig om at sørge for, at der er tilstrækkeligt med sikrede afdelinger i døgninstitutioner for børn og unge, så det undgås, at de pågældende bliver anbragt i fængsler. Mindretallet vil i overensstemmelse med sin almindelige skepsis over for at uddele bemyndigelser nøje følge, hvordan den bliver benyttet.

Mindretallet har foreløbig stillet et enkelt ændringsforslag, der medfører, at der ikke – som foreslået af ministeren – åbnes op for, at aflåsning om natten af værelser ikke skal betragtes som isolation. Det er efter mindretallets opfattelse ikke nødvendigt, hvis der

blot på de pågældende institutioner sikres en tilstrækkelig normering.

Mindretallet har stadig en række tvivls- spørgsmål omkring lovforslaget, hvorfor mindretallet vil anmode om fornyet udvalgs- behandling mellem 2. og 3. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Agerschou (SF) og Birthe Hansen (SF)):

1) *Nr. 1* udgår.

Af *socialministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

2) I *nr. 7* indsættes efter det foreslåede § 33, stk. 4, som nyt stykke:

»Stk. 5. Er opholdsstedet beliggende i en anden kommune end barnets opholdskommune, underrettes den stedlige kommune og amtskommune forud for anbringelsen.«

3) I den under *nr. 11* foreslåede affattelse af lovens § 66, stk. 4, indsættes efter »socialcenter« ordet: »løbende«.

Bemærkninger

Agnete Laustsen (KF) fmd. Karen Højte Jensen (KF) Lizzie Lichtenberg (KF)

Merete Aarup (KF) Hanne Severinsen (V) Tørnæs (V) Birgith Mogensen (CD)

Arne Bjerregaard (KrF) Hanne Andersen (S) Mette Groes (S) Torben Lund (S)

Lykketoft (S) Erik B. Smith (S) nfmd. Taanquist (S) Agerschou (SF)

Birthe Hansen (SF) Aase Olesen (RV)

Partierne FP, VS og FD havde ikke medlemmer i udvalget.

Til nr. 1

Ved ændringsforslaget udgår bestemmelsen om, at aflåsning om natten af værelser i sikrede afdelinger ikke skal betragtes som isolation.

Til nr. 2

Ændringsforslaget har til formål at præcisere, at et socialudvalg ikke må foretage anbringelse i en anden kommune end barnets opholdskommune uden forud at underrette den stedlige kommune og amtskommunen, hvis opholdsstedet ligger i en anden amtskommune.

Til nr. 3

Ændringsforslaget har til formål at præcisere, at det sociale udvalg har pligt til at føre tilsyn med barnet med regelmæssige mellemrum. Ændringsforslaget indebærer også, at pligten for de sociale myndigheder til at opretholde personlig kontakt med anbringelsesstedet og barnet præciseres. Ændringsforslaget betyder ikke, at tilsynet på det sociale udvalgs vegne ikke kan udøves af andre med særlige forudsætninger herfor, f.eks. plejehjemsforeningerne.

Bilag 1

SOCIALMINISTERIET

Den 11. maj 1984

Til orientering for folketingets socialudvalg i forbindelse med udvalgets behandling af forslag til lov om ændring af bistandsloven. (Ændring af reglerne om børns og unges døgnophold uden for eget hjem) (L 153) fremsendte socialministeriet den 13. april 1984 bl.a. Amtsrådsforeningens skrivelse af 27. marts 1984.

I den nævnte skrivelse understreger Amtsrådsforeningen, at lovforslaget, i det omfang det gennemføres, forventes at blive økonomisk neutralt for amtskommunerne samlet samt amtskommunerne indbyrdes. Amtsrådsforeningen henviser til, at socialministeriets beregninger af lovforslagets økonomiske konsekvenser viser, at der for nogle amtskommuner vil blive betydelige merudgifter, og Amtsrådsforeningen foreslår derfor, at disse byrdefordelingsmæssige konsekvenser modvirkes ved, at kriterierne i udgiftsbehovstallene i bloktilskudssystemet ændres, således at udgiftsbehovskriteriet for andelen af børn af enlige forsørgere forhøjes.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at indenrigsministeren i næste folketingssamling har til hensigt at fremsætte et lovforslag om forhøjelse af kriterievægten for »børn af enlige forsørgere« i den amtskommunale udlicning til 10 pct. Indenrigsministeren har endvidere givet udtryk for, at hvis der under folketingsbehandlingen af forslaget om ændret finansiering af børns og unges døgnophold uden for eget hjem er almindelig tilslutning til, at den nævnte kriterievægt bør forhøjes, vil indenrigsministeriet kunne udmelde de foreløbigt beregnede generelle tilskud til amtskommunerne i 1985, som om en sådan lovændring var gennemført.

Der vedlægges en af indenrigsministeriet udarbejdet tabel, der i kolonne 6 og 7 viser de enkelte amtskommuners nettoudgift ved gennemførelsen af en forhøjelse af vægten af kriteriet »børn af enlige forsørgere« til 10 pct. samtidig med en finansieringsomlægning vedrørende børns og unges døgnophold uden for eget hjem.

PALLE SIMONSEN

/ Helle Bruhn

Til folketingets socialudvalg

Effekten af omlægning af betalingsreglerne for børn og unge med døgnophold uden for eget hjem

Amtskommunal fordeling

Kommunekode og -navn	Beskatningsniveau 1984	Udgifter ved omlægning	Udligningseffekt	Ændring af socialkriteriet: 0.1.0.075	Samlet ændring i tilskud (3) + (4)	Nettoudgift ved omlægning (2) ÷ (5)	Nettoudgift i pct. af beskatningsgrundlag	Nyt skønnet beskatningsniveau
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
013 Københavns kommune	11,56	42.905	27.204	16.572	43.776	÷ 871	÷ 0,00	11,56
014 Frederiksberg kommune	10,36	5.101	5.352	1.728	7.080	÷ 1.979	÷ 0,03	10,33
015 Københavns amtskommune	8,70	61.800	44.568	34.500	79.068	÷ 17.268	÷ 0,04	8,66
020 Frederiksborg amtskommune	8,80	24.050	23.340	11.544	34.884	÷ 10.834	÷ 0,05	8,75
025 Roskilde amtskommune	9,50	12.865	13.932	4.116	18.048	÷ 5.183	÷ 0,04	9,46
030 Vestsjællands amtskommune	10,10	21.001	17.220	÷ 5.544	11.676	9.325	0,07	10,17
035 Storstrøms amtskommune	8,70	18.558	15.252	÷ 8.256	6.996	11.562	0,09	8,79
040 Bornholms amtskommune	8,50	3.325	2.712	÷ 2.016	696	2.629	0,13	8,63
042 Fyns amtskommune	8,50	16.601	26.856	÷ 6.348	20.508	÷ 3.907	÷ 0,02	8,48
050 Sønderjyllands amtskommune	8,70	13.430	15.156	÷ 10.500	4.656	8.774	0,08	8,78
055 Ribe amtskommune	8,30	8.427	12.984	÷ 3.264	9.720	÷ 1.293	÷ 0,01	8,29
060 Vejle amtskommune	8,30	16.637	19.572	÷ 6.240	13.332	3.305	0,02	8,32
065 Ringkøbing amtskommune	8,40	10.683	15.996	÷ 8.304	7.692	2.991	0,03	8,43
070 Århus amtskommune	8,60	35.316	33.924	7.200	41.124	÷ 5.808	÷ 0,02	8,58
076 Viborg amtskommune	10,00	8.278	13.284	÷ 10.776	2.508	5.770	0,06	10,06
080 Nordjyllands amtskommune	8,20	16.983	28.608	÷ 14.412	14.196	2.787	0,01	8,21

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 2:

Det ønskes oplyst, i hvilket omfang man efter vedtagelsen af lovforslaget agter at ændre bestemmelserne om magtanvendelse, dør-lukning m.v., herunder hvem indberetningerne skal stiles til.

Svar:

Socialstyrelsen har oplyst følgende:

Lovforslagets nr. 1 vil formentlig medføre, at amtskommunerne og Københavns kommune vil tillade aflåsning om natten af værelser i sikrede afdelinger, når hensynet til økonomien og de personalemæssige ressourcer tilsiger dette.

Lovforslagets nr. 2 vil medføre, at de gældende regler om magtanvendelse over for børn og unge i døgninstitutioner (socialministeriets bekendtgørelse nr. 569 af 22. december 1979 om magtanvendelse m.v. i døgninstitutioner for børn og unge med ændring af 1. juli 1983) vil blive udvidet til at omfatte andre døgnophold af institutionslignende karakter.

Det er derimod ikke tanken at ændre indholdet af de gældende regler.

Eventuelle indberetninger om overtrædelse af reglerne skal i alle tilfælde indsendes til det stedlige amtsråd.

Socialministeriet kan henholde sig til socialstyrelsens oplysninger.

Spørgsmål 4:

Har ministeren overvejelser om i højere grad at sikre neutraliteten i valget mellem almindeligt døgnophold og fængselsophold? Det ønskes herunder oplyst, om ministeren har overvejet at lade kommuner/amtskommuner betale, når unge anbringes i fængsel.

Svar:

Spørgsmålet må besvares benægtende, idet de drøftelser, der har fundet sted mellem socialministeriet, justitsministeriet og de kommunale organisationer om problemerne i for-

bindelse med varetægtsfængsling af de 15-17-årige alene har drejet sig om pladser til døgnophold uden for fængselsvæsenet.

Spørgsmål 17:

Hvorledes vil man sikre, at der ikke sker fysisk og psykisk magtanvendelse i familiepleje og lignende anbringelse?

Såfremt det overvejes at indføre indberetning af magtanvendelse, ønskes belyst, hvem der tænkes udstyret med kompetence til at afgøre, om der er tale om lovlig magtanvendelse, eventuelt sanktioner etc.

Svar:

Socialstyrelsen har oplyst følgende:

»Spørgsmålet om magtanvendelse over for børn og unge med døgnophold uden for hjemmet i familiepleje er reguleret af straffelovens bestemmelser, og der sker med lovforslaget ingen ændring i den hidtidige retstilstand på dette område.

Det forudsættes som hidtil, at det anbringende sociale udvalg via sin tilsynsforpligtelse er eller bliver bekendt med forholdene i det enkelte familieplejeforhold og tager stilling til, om en eventuel magtanvendelse skal anmeldes til politiet, eller om barnet om fornødent skal flyttes til et andet anbringelsessted.

Med hensyn til andre døgnophold af institutionslignende karakter henvises til besvarelsen af spørgsmål 2.«

Socialministeriet kan henholde sig til socialstyrelsens oplysninger.

Spørgsmål 18:

Foreligger der en oversigt over, hvilke takster de forskellige kommuner rent faktisk betaler for anbringelse i døgnpleje, eventuelt minimum/maksimum efter plejebenhov?

Har man fortegnelse over, hvilke kommuner der har praktiseret samarbejde med amterne om visitation?

Spørgsmålet søger at belyse, om samarbejde eller manglende samarbejde har indflydelse på den sædvanlige betaling.

Svar:

Socialstyrelsen har oplyst følgende:

Socialstyrelsen har ikke en oversigt over, hvilke takster de forskellige kommuner rent faktisk betaler for anbringelse i døgnpleje.

Socialstyrelsen har hørt Kommunernes Landsforening om spørgsmålet, og dér findes heller ikke en sådan oversigt.

De danske plejehjemsforeninger, som formidler ca. 1/3 af samtlige familieplejeanbringelser, har udarbejdet vedlagte statistik over plejeforhold til forskellige lønandele i 1982 og 1983.

Det fremgår heraf, at der i 45 pct. af de

nyetablerede plejeforhold i 1983 blev betalt almindeligt plejevederlag efter socialstyrelsens cirkulæreskrivelse nr. 712. Pr. 1. april 1983 udgjorde plejelønnen 51,50 kr. pr. barn pr. døgn, medens udgiften til kost og logi udgjorde 67,00/70,50 kr. pr. barn pr. døgn. I 10 pct. af de nye plejeforhold blev der udbetalt normal plejeløn + 200 pct. eller derover.

Socialstyrelsen har ingen fortegnelse over, hvilke kommuner der har et formaliseret samarbejde med amterne om visitation til familiepleje.

Efter socialstyrelsens opfattelse er der ingen sammenhæng mellem takstfastsættelse og samarbejde/manglende samarbejde mellem kommuner og amtskommuner.

Socialministeriet kan henholde sig til socialstyrelsens oplysninger.

DE DANSKE PLEJEHJEMSFORENINGER

Hovedbestyrelsen

Roskilde, den 16. februar 1984

Plejeforhold til forskellige lønandele 1982 og 1983

Foreningerne har udarbejdet en statistik over, hvor mange plejeforhold der er indgået til forskellige lønandele opgjort som en status pr. 31. december i 1982 og 1983 (Slagelse har dog ikke udarbejdet tallene for 1982) og som en forløbsopgørelse for alle nye plejeforhold i 1983.

I forbindelse med sammentælling af tallene er der nogle opgørelsesproblemer for foreninger, der stadig har plejeforhold til +50 pct. Disse tal er opsummeret i den nærmeste

hele angivelse af lønandel i opadgående retning. Der kan konstateres en stigning i antallet af plejeforhold på 15 pct. fra 1982 til 1983.

Mellem 94,9 pct. og 90,1 pct. af alle plejeforhold aflønnes inden for de cirkulæremæssigt fastlagte takster i 1982 og 1983. Hovedvægten ligger på almindeligt vederlag med 52 pct. i 1982, 42 pct. i 1983 opgjort pr. 31. december og 45 pct. opgjort som alle nye plejeforhold i 1983.

Plejeforhold til forskellige lønandele

	Alm.	+1×	+2×	+3×	+4×	+5×	+5× derover	Prof.	I alt
31. december 1982	1.063	435	410	30	27	19	7	21	2.010
31. december 1983	1.007	614	556	45	43	33	33	35	2.366
Nye i 1983	504	269	221	34	24	17	22	13	1.104

En og to gange almindelige plejevederlag ydes i 20-24 pct. af tilfældene i begge grupper (+1× og +2×). Forhøjet plejevederlag fra 3 gange almindelige vederlag til og med

ansættelse i en lønramme udgør i 1982 pr. 31. december 5 pct., i 1983 pr. 31. december 8 pct. og opgjort for nye plejeforhold i 1983 10 pct.

Plejeforhold til forskellige lønandele i procent

	Alm.	+ 1 ×	+ 2 ×	+ 3 ×	+ 4 ×	+ 5 ×	+ 5 × der- over	Prof.	I alt
	Procent								
31. december 1982.....	52,9	21,6	20,4	1,5	1,3	1,0	0,4	1,0	2.010
31. december 1983.....	42,6	26,0	23,5	1,9	1,8	1,4	1,4	1,5	2.366
Nye i 1983	45,7	24,4	20,0	3,1	2,2	1,5	2,0	1,2	1.104

Til hovedbestyrelsen

Spørgsmål 21:

Amtsrådsforeningen har den opfattelse, at der kan blive tale om inddragelse af pension hos unge i bofællesskab.

Deler ministeren denne opfattelse?

Svar:

Med det foreliggende forslag om at ændre bilstandslovens § 68 til også at omfatte ophold i bofællesskaber er det hensigten at fremme bestræbelserne for at skabe mere normaliserede boligsituationer for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap som alternativ for institutionsplacering. Et bofællesskab, bestående af et mindre antal handicappede personer, betragtes som de pågældendes eget hjem og vil ikke blive omfattet af bilstandslovens institutionsbegreb.

Socialministeriets cirkulære af 28. juni 1979 om bistand efter bilstandslovens afsnit I-VI til personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap indeholder i pkt. 49 regler om de økonomiske forhold i forbindelse med anbringelse i pleje. En pension kan indgå som hel eller delvis betaling af udgifterne i forbindelse med familieplejeanbringelse, men der er ingen bestemmelse i hverken bilstandsloven eller den sociale pensionslovgivning, der betinger pensionsinddragelse.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er en af begrundelserne for forslaget netop at skabe hjemmel for det sociale udvalg til at fastsætte en ydelse til den nødvendige medhjælp til beboerne, som de ikke kan afholde af deres invalidepension.

Socialministeriet deler derfor ikke Amtsrådsforeningens betænkeligheder, men mener tværtimod, at forslagets gennemførelse vil kunne betyde en yderligere selvstændiggørelse af denne handicapgruppe.

Spørgsmål 28:

Hvilken forskel vil der være ved brug af § 42 i forbindelse med anbringelse af børn efter lovforslaget sammenholdt med gældende regler?

Svar:

Efter bilstandslovens § 42 kan det sociale udvalg yde hjælp til uddannelse og erhvervs-mæssig optræning eller omskoling, når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at klare sig selv og sørge for sin familie.

I anledning af, at bestemmelsen af en del kommuner blev anvendt som hjemmel til at yde støtte til ophold uden for hjemmet, udsendte socialstyrelsen den 23. august 1982 en cirkulæreskrivelse vedrørende dette spørgsmål (cirkulæreskrivelse nr. 11 om personlig støtte ved ophold i støttefamilier og socialpædagogiske kollektiver efter bilstandslovens § 42 m.fl.).

Det anføres i cirkulæreskrivelsen bl.a., at der kan tilbydes unge og voksne med uddannelsesmæssige/erhvervs-mæssige vanskeligheder affødt af stof- og alkoholmisbrug, kriminalitet og andre svære psykiske eller sociale vanskeligheder af tilsvarende karakter personlig støtte ved ophold i støttefamilie eller socialpædagogisk kollektiv med afholdelse af udgifterne hertil efter bilstandslovens § 42, stk. 1, når ansøgeren i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage hjælp efter denne bestemmelse. Såfremt der er tale om en person under 18 år, kan foranstaltninger efter § 42, stk. 1, normalt først iværksættes efter ophøret af den almindelige undervisningspligt, hvor der søges eller er tilrettelagt en revalideringsplan, der strækker sig ud over det 18. år.

Efter lovforslaget skal hjælp til personlig støtte ved ophold i støttefamilie eller socialpædagogisk kollektiv eller anden tilsvarende foranstaltning fremtidig ske efter bilstandslovens § 66 (lovforslagets § 1, nr. 11), både når

det drejer sig om børn og unge under 18 år og personer over denne alder. Det vil karakteristisk dreje sig om unge over 18 år med svære adfærds- og misbrugsproblemer, der har behov for et midlertidigt ophold uden for hjemmet for at blive stabiliseret.

Andre personer over 18 år, der opfylder de erhvervs- og helbredsmæssige betingelser for at få støtte til en uddannelse eller omskoling, vil fortsat skulle have støtten bevilget efter § 42, uanset om de på grund af uddannelsesstedets beliggenhed skal have et midlertidigt opholdssted, det være sig på uddannelsesstedet eller i eget værelse.

Spørgsmål 33:

Ad nr. 8

Hvorledes afgrænser man den gruppe af personer, det kan dreje sig om, dvs. hvor længe er man »ung«?

Svar:

Forslaget tager sigte på at bringe de ophold for unge over 18 år, hvortil det sociale udvalg hidtil har ydet støtte efter kontanthjælpsreglerne, ind under regler for tilsyn og betaling, der svarer til de regler, der gælder for børn og unge under 18 år.

For så vidt angår afgrænsningen af gruppen henvises til svaret på spørgsmål 6, hvori det oplyses, at der ikke påtænkes fastsat en aldersgrænse, idet kommunerne forudsættes at anvende samme kriterier for afgrænsning af gruppen, som anvendes efter hidtidig praksis. Den typiske klient vil herefter være en person i 20'erne med svære adfærds- og misbrugsproblemer, der har behov for et midlertidigt ophold uden for hjemmet, hvor der gives personlig støtte til en stabilisering.

Det vil være afgørende, om den pågældende under hensyn til sin personlighedsudvikling kan forventes at få udbytte af en personlig støtte, og om den pågældende ønsker en sådan støtte.

Spørgsmål 34:

Ad nr. 13, § 67, stk. 3

Er det korrekt, at kommuner, for at undgå den mere besværlige procedure, kan træffe en ny beslutning efter stk. 2 hver 3. måned?

Svar:

Forslaget til § 67, stk. 3, vedrører afbrydelse af forbindelsen mellem barnet og forældremyndighedens indehaver i en periode på indtil 3 måneder efter afbrydelsens iværksættelse, og forslagens § 67, stk. 4, vedrører den tid, der ligger mere end 3 måneder efter, afbrydelsen første gang blev gennemført.

En kommune kan således ikke undgå at træffe en beslutning om afbrydelse af barnets forbindelse med forældremyndighedens indehaver efter reglerne i lovens § 126, hvis beslutningen betyder, at den samlede tid, hvori forbindelsen har været afbrudt, bliver på mere end 3 måneder.

Spørgsmål 36:

Det ønskes oplyst, om det løbende tilsyn også gælder for anbringelser, der er sket efter § 42.

Svar:

Som anført i svaret på spørgsmål 28 skal hjælp til personlig støtte ved ophold i støttefamilie eller socialpædagogisk kollektiv eller anden tilsvarende foranstaltning for unge over 18 år (eller unge over den undervisningspligtige alder) efter lovforslaget fremtidig ydes efter bistandslovens § 66 og ikke efter bistandslovens § 42.

Bistandslovens § 42 forudsættes herefter anvendt til sit egentlige formål, nemlig at yde hjælp til uddannelse og erhvervsmæssig optræning eller omskoling, når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at klare sig selv og sørge for sin familie. Der kan blive tale om, at den pågældende får et midlertidigt opholdssted på grund af uddannelsesstedets beliggenhed, men da hjælpen ydes efter bistandslovens § 42, vil tilsynsbestemmelsen i forslagens § 66 ikke finde anvendelse.

Hvis det med spørgsmålet ønskes oplyst, om det løbende tilsyn, der er nævnt i forslagens § 66, stk. 4, således som bestemmelsen er formuleret i socialministerens ændringsforslag af 9. maj 1984, vil finde anvendelse på anbringelser, der svarer til de anbringelser, der hidtil er foretaget i henhold til socialstyrelsens cirkulære nr. 11 om personlig støtte ved ophold i støttefamilier og socialpædagogiske kollektiver efter bistandslovens § 42 m.fl., er svaret bekræftende.